

DES DE CAN LLORET

JORDI VILAMITJANA

Des de la galeria del segon pis del restaurant de Can Lloret de la plaça de la Independència, la vida adquireix tota una altra dimensió. Si el dia és clar i el cel és blau, es pot admirar una de les més belles postals del món. Si a més resulta que us posen al davant una bona amanida, una exquisida paella i un gelat de tall, podríeu allà mateix finir amb glòria aquest trànsit mundà. Les cases del riu, del pont d'en Gómez al pont de Sant Agustí, no tenen només l'encant de la façana multicolor pintada i repintada i el seu reflex tremolós a les minses aigües de l'Onyar; tenen la profunditat de desenes de construccions posades una davant de

l'altra durant segles i tenen la consistència d'un teló de fons excepcional: el blau del cel i la mola immensa de la catedral.

Des de la galeria de Can Lloret, es pot aixecar la vista del plat per mirar l'hora que marca al rellotge de la Catedral enmig d'aquest marc fabulós, i fer-ho amb indiferència, amb descuit de les obligacions, perquè la bellesa està renyida amb la pressa i no res us pot distreure ara de l'obligació de ser feliços; des de la galeria es pot envejar -amb sana enveja- el sol de començaments de març i els veïns de les cases del riu que en comencen a gaudir des de terrasses i balcons; des de la galeria de Can Lloret, amb les finestres subtilment obertes la ciutat té olor, té tacte i té so: la sentor imprecisa del riu i les vores, l'olor concreta dels sofregits de tants restaurants; l'aire suau que sempre remunta l'Onyar i que en aquesta època de l'any us eriça els pèls dels braços; els xiscles de les gavines, el so de les campanes, l'estrall dels trens en trànsit...

Si, a més, en aquesta orgia dels sentits, us esteu ficant entre cap i coll una paella d'antologia, podreu dir, com Pla des del mirador de Pals, que aquest és el millor paisatge del món: a més de bell, és tremendament profitós.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2012/03/01/lloret/549707.html?utm_source=rss